Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (седми състав)

18 декември 2025 година*

„Преюдициално запитване — Индустриална политика — Процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите стандарти и регламенти и правила относно услугите на информационното общество — Директива (ЕС) 2015/1535 — Понятието „технически регламент“ — Национална правна уредба, която предвижда задължение изходният код на софтуер, регистриран в базата данни на данъчната администрация, да се предостави на орган, извършващ оценка за съответствие с данъчните технически изисквания — Член 34 ДФЕС — Мярка с равностоен на количествено ограничение върху вноса ефект — Принцип на пропорционалност“

По дело C-353/24

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Administratīvā rajona tiesa, Rīgas tiesu nams (Районен административен съд Рига, Латвия) с акт от 13 май 2024 г., постъпил в Съда на 15 май 2024 г., в рамките на производство по дело

SIA „EUROPARK LATVIA“,

SKIDATA GmbH

срещу

Valsts ieņēmumu dienests,

при участието на:

SIA „19 points“,

SIA „Ernst & Young Baltic“,

СЪДЪТ (седми състав),

състоящ се от: F. Schalin, председател на състава, M. Gavalec (докладчик) и Z. Csehi, съдии,

генерален адвокат: J. Kokott,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

* Език на производството: латвийски.

като има предвид становищата, представени:

– за SIA „EUROPARK LATVIA“, от S. Petrovičs, advokāts,

– за SKIDATA GmbH, от R. Gasūns, jurists,

– за латвийското правителство, от J. Davidoviča и K. Pommere, в качеството на представители,

– за чешкото правителство, от A. Edelmannová, M. Smolek и J. Vláčil, в качеството на представители,

– за Европейската комисия, от M. Escobar Gomez, L. Malferrari и I. Naglis, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 1, точка 11 и на член 8, параграф 1 от Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 година, установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите стандарти и регламенти и правила относно услугите на информационното общество (ОВ L 204, 1998 г., стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 23, стр. 207), изменена с Регламент (ЕС) № 1025/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. (ОВ L 316, 2012 г., стр. 12) (наричана по-нататък „Директива 98/34“), както и на член 34 ДФЕС.

2 Запитването е отправено в рамките на спор между SIA „EUROPARK LATVIA“ (наричано по-нататък „Europark“) и SKIDATA GmbH (наричано по-нататък „Skidata“), от една страна, и Valsts ieņēmumu dienests (Национална данъчна администрация, Латвия), от друга страна, по повод на решение, с което последната е изключила от своята база данни устройства за автоматично плащане, произведени от Skidata.

Правна уредба

Правото на Съюза

Директива 98/34

3 Член 1 от Директива 98/34 гласи:

„За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

1. „продукт“, всеки промишлен продукт и всеки селскостопански продукт, включително и рибни продукти;

[…]

3. „техническа спецификация“, спецификацията, която се съдържа в документа, в който са изложени основните характеристики на продукта, като например ниво на качество, функционални характеристики, безопасност или размери, включително изискванията, които се прилагат към продукта по отношение на името, с което продукт[ът] се продава, терминология, символи, изпитване и методи за изпитване, опаковка, маркиране или етикетиране и процедури за оценяване на съответствието.

   […]

4. „други изисквания“ изискване, различно от техническа спецификация, наложен[о] на продукт най-вече с цел защита на потребителя или околната среда, и което засяга неговия цикъл на съществуването след пускането му на пазара, като например, условията на употреба, рециклиране, многократна употреба или изхвърляне, когато такива условия могат значително да повлияят върху състава или естеството на продукта или върху неговата продажба;

5. „правило за услуги“ — изискване от общ характер, свързано с предприемането и упражняването на дейности за услуги според значението на точка 2, и по-специално разпоредби относно доставчиците на услуги, услугите и получателите на услугите, като се изключат всякакви правила, които не са специално насочени към услугите, определени в тази точка.

[…]

11. технически регламент“ — техническа спецификация и други изисквания или правила за услуги, включващи съответни административни разпоредби, спазването на които е задължително, юридически или фактически, в случаите на [продажба], предоставяне на услуги, установяване на оператор за услуги или използване в държава членка или в голяма част от нея, както законите, регламентите или административните разпоредби на държавите членки, с изключение на тези, предвидени в член 10, забраняващи производството, вноса, [продажбата] или използването на един продукт или забраняващи предоставянето или използването на услуга или установяването на доставчик на услуги.

Фактически техническите регламенти включват:

– законови, подзаконови или административни разпоредби на държава членка, които се отнасят или за техническото специфициране или за други изисквания или правила за услуги, или до професионални кодекси или кодекси на практиките, които на свой ред се отнасят до техническото специфициране или до други изисквания или правила за услуги, при спазването, на които се налага презумпцията за съответствие със задълженията, наложени от посочените по-горе законови, подзаконови или административни разпоредби,

– доброволни споразумения, по които публичният орган е страна, и които в името на общия интерес регулират спазването на техническите спецификации или други изисквания или правила за услуги, с изключение на спецификации за тръжни документи за обществени поръчки,

– технически спецификации или други изисквания или правила за услуги, които са свързани с фискални или финансови мерки, даващи отражение върху потреблението на продукти или услуги чрез стимулиране на доброволното изпълнение чрез такива спецификации или други изисквания за правила за услуги; техническите спецификации или други изисквания или правилата за услуги, свързани с националните социално-осигурителни системи не се включват.

  Настоящото съставлява техническите регламенти, наложени от органите, определени от държавите членки и включени в списък, който ще се изготви от [Европейската комисия] до 5 август 1999 г., в рамките на Комитета, посочен в член 5.

  Същата процедура се прилага за изменение на този списък;

12. „проект на технически регламент“ — текстът на техническа спецификация или друго изискване или правило за услуги, включително административни разпоредби, формулиран с цел да бъде приет и да влезе в сила или в крайна сметка да бъде приет като технически регламент, като текстът е в етап на подготовка, на който все още по него могат да се правят съществени изменения.

[…]“.

4 Член 8, параграф 1, първа алинея от тази директива предвижда:

„При условията, предмет на член 10, държавите членки незабавно предоставят на Комисията всички проекти за технически регламенти, с изключение, когато те само транспонират пълния текст на международен или европейски стандарт, в който случай информацията относно съответния стандарт е достатъчна; те също така предоставят на Комисията възможност да правят изявление за причините за необходимостта от прилагане на техническия регламент, когато това не е разяснено в проекта“.

Директива (ЕС) 2015/1535

5 Директива (ЕС) 2015/1535 на Европейския парламент и на Съвета от 9 септември 2015 година установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите регламенти и правила относно услугите на информационното общество (ОВ L 241, 2015 г., стр. 1) отменя и заменя Директива 98/34, считано от 7 октомври 2015 г.

6 Член 1, параграф 1 от Директива 2015/1535 гласи:

„За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

а) „продукт“ означава всеки промишлен продукт и всеки селскостопански продукт, включително и рибните продукти;

[…]

в) „техническа спецификация“ означава спецификацията, която се съдържа в документа, в който са изложени характеристиките, изисквани за продукта, като например ниво на качество, функционални характеристики, безопасност или размери, включително изискванията, които се прилагат към продукта по отношение на името, с което продуктът се продава, терминология, символи, изпитване и методи за изпитване, опаковка, маркиране или етикетиране и процедури за оценяване на съответствието.

[…]

г) „други изисквания“ означава изискване, различно от техническа спецификация, наложено на продукт най-вече с цел защита на потребителя или околната среда, и което засяга неговия цикъл на съществуването след пускането му на пазара, като например, условията на употреба, рециклиране, повторна употреба или изхвърляне, когато такива условия могат значително да повлияят върху състава или естеството на продукта или върху неговата продажба;

д) „правило за услуги“ означава изискване от общ характер, свързано с предприемането и упражняването на дейности за услуги според значението на буква б), и по-специално разпоредби относно доставчиците на услуги, услугите и получателите на услугите, като се изключат всякакви правила, които не са специално насочени към услугите, определени в тази точка.

[…]

е) „технически регламент“ означава техническа спецификация и други изисквания или правила за услуги, включващи съответни административни разпоредби, спазването на които е задължително, юридически или фактически, в случаите на [продажба], предоставяне на услуги, установяване на оператор за услуги или използване в държава членка или в голяма част от нея, както законите, регламентите или административните разпоредби на държавите членки, с изключение на тези, предвидени в член 7, забраняващи производството, вноса, [продажбата] или използването на един продукт или забраняващи предоставянето или използването на услуга или установяването на доставчик на услуги.

Фактически техническите регламенти включват:

i) законови, подзаконови или административни разпоредби на държава членка, които препращат или към технически спецификации или други изисквания или правила за услуги, или към професионални кодекси или кодекси на практиките, които на свой ред препращат към технически спецификации или други изисквания или правила за услуги, при спазването, на които се налага презумпцията за съответствие със задълженията, наложени от посочените по-горе законови, подзаконови или административни разпоредби,
ii) доброволни споразумения, по които публичният орган е страна, и които в името на общия интерес регулират спазването на техническите спецификации или други изисквания или правила за услуги, с изключение на спецификации в тръжни документи за обществени поръчки,
iii) технически спецификации или други изисквания или правила за услуги, които са свързани с фискални или финансови мерки, даващи отражение върху потреблението на продукти или услуги чрез стимулиране на спазването на такива технически спецификации или други изисквания или правила за услуги; техническите спецификации или други изисквания или правилата за услуги, свързани с националните социално-осигурителни системи не се включват.

Настоящото обхваща техническите регламенти, наложени от органите, определени от държавите членки и включени в списък, който се изготвя и актуализира, при необходимост, от Комисията, в рамките на Комитета, посочен в член 2.

Същата процедура се прилага за изменение на този списък;

ж) „проект на технически регламент“ означава текстът на техническа спецификация или друго изискване или правило за услуги, включително административни разпоредби, формулиран с цел да бъде приет и да влезе в сила или в крайна сметка да бъде приет като технически регламент, като текстът е в етап на подготовка, на който все още по него могат да се правят съществени изменения.

[…]“.

7 Член 5, параграф 1, първа алинея от тази директива предвижда:

„При условията, предмет на член 7, държавите членки незабавно предоставят на Комисията всички проекти на технически регламенти, с изключение, когато те само транспонират пълния текст на международен или европейски стандарт, в който случай информацията относно съответния стандарт е достатъчна; те също така предоставят на Комисията изявление за причините, които налагат приемането на такъв технически регламент, когато това не е разяснено в проекта“.

Латвийското право

Закон за данъците и таксите

8 Член 28[1], параграф 4[1] от Likums Par nodokļiem un nodevām (Закон за данъците и таксите) гласи:

„Данъчнозадължените лица могат да използват електронни устройства и апарати, които отговарят на техническите изисквания към електронните устройства и апарати с фискална памет и са преминали контрол за съответствие. Сервизното обслужване на електронните устройства и апарати може да се извършва от доставчик на услуги по сервизно обслужване, който е получил свидетелство за съответствие в съответствие с правната уредба“.

Постановление относно използването

9 Член 121[4], точка 4 от Ministru kabineta noteikumi Nr. 96 „Nodokļu un citu maksājumureģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība“ (Постановление № 96 на Министерския съвет за реда и условията на използване на електронни устройства и апарати с фискална памет) от 11 февруари 2014 г. (наричано по-нататък „Постановлението относно използването“) гласи:

„За извършване на контрол за съответствие на моделите касови апарати, хибридни касови апарати, касови системи, специализирани устройства и уреди, техните модификации и версии на софтуера доставчикът на услуги по сервизно обслужване предоставя на органа техническата документация на езика на производителя с приложен заверен превод на националния език. Техническата документация включва: изходния код (инструкции, написани на разбираем за човека програмен език от програмист) и изпълнимия код (набор от символи, генерирани от програмист под формата на разбираем за компютъра език за изпълнение на компилирана програма) на регистрирания софтуер и модула фискална памет“.

10 Член 121[5] от това постановление предвижда:

„В срок от шест месеца, считано от получаването на документите, посочени в точка 121[4] от това постановление, органът, извършващ контрол за съответствие, издава на доставчика на услуги по сервизно обслужване сертификат за съответствие с техническите изисквания към електронните устройства и апарати с фискална памет на модела касов апарат, хибриден касов апарат, касова система, специализирано устройство или апарат, неговите модификации и версии на софтуера или го уведомява за отказа си да издаде такъв сертификат за съответствие, за което уведомява Държавната данъчна администрация“.

11 Съгласно член 129[4], точка 6 от посоченото постановление:

„При регистрирането в единната база данни (регистър) на Държавната данъчна администрация на модела или модификацията на касов апарат, хибриден касов апарат, касова система, специализирано устройство или апарат, чието сервизно обслужване се извършва от доставчик на услуги по сервизно обслужване, последният, независимо дали е производител на апарата или устройството, или е негов упълномощен представител, при поискване предоставя изходния код на регистрирания софтуер на Държавната данъчна администрация в срок от 24 часа“.

12 Член 129[17], параграф 1, точка 1.2.2 от Постановлението относно използването предвижда:

„Държавната данъчна администрация заличава от единната база данни (регистър): касови апарати, хибридни касови апарати, касови системи, специализирани устройства и апарати, регистрирани на името на ползвателя: [когато] не са изпълнени предвидените в правната уредба условия по отношение на техническите изисквания към електронните устройства и апарати с фискална памет. Държавната данъчна администрация уведомява ползвателя в срок от 15 работни дни за заличаването от единната база данни (регистър)“.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

13 Europark е латвийско търговско дружество, което предоставя услуги по паркиране в областта на транспорта. Skidata е австрийско търговско дружество, което произвежда в Австрия устройства за автоматично плащане и ги изнася в 25 държави членки, сред които е и Латвия.

14 На 30 юни и 27 ноември 2015 г. Europark придобива от Skidata осем устройства за автоматично плащане, които между 8 октомври и 30 декември 2015 г. са регистрирани като такива от националната данъчна администрация в нейната база данни.

15 С писмо от 16 май 2022 г. SIA „Ernst & Young Baltic“ — органът, който отговаря за контрола за съответствие с данъчните технически изисквания на касовите апарати и устройства за автоматично плащане, уведомява националната данъчна администрация, че е отказал да издаде сертификат за съответствие за тези осем устройства, тъй като доставчикът на услуги по сервизно обслужване SIA „19 points“ не му е предоставил данните, предвидени в член 121[4], точка 4 от Постановлението относно използването, а именно изходния код и изпълнимия код на регистрирания софтуер на посочените устройства.

16 Вследствие на това с решение от 2 септември 2022 г. тази администрация ги изключва от своята база данни.

17 Europark и Skidata подават жалба за отмяна на това решение пред запитващата юрисдикция Administratīvā rajona tiesa, Rīgas tiesu nams (Районен административен съд Рига, Латвия). Те изтъкват, че Постановлението относно използването предвижда задължение за съобщаването на изходния код и на изпълнимия код на регистрирания софтуер и че това постановление представлява техническо изискване, за което Комисията е трябвало да бъде уведомена в съответствие с предписанията на Директива 2015/1535.

18 Освен това те отбелязват, че след като е придобило право на използване на софтуер, Europark не може законно да получи и да разкрие по своя собствена инициатива изходния код на софтуера без съгласието на неговия производител Skidata, тъй като този код принадлежи на последното и е обхванат от търговската тайна. По този начин задължението за предоставяне на изходния код засягало непропорционално правото на интелектуална собственост на производителя.

19 В този контекст запитващата юрисдикция отбелязва, на първо място, че разглежданите в главното производство устройства за автоматично плащане са „продукти“ по смисъла на член 1, точка 1 от Директива 98/34. Поради това тя иска да се установи дали задължението за предоставяне на изходния код на регистрирания софтуер на тези устройства попада в

обхвата на понятието „технически регламент“ по смисъла на член 1, точка 11 от тази директива, който разграничава четири категории мерки. При утвърдителен отговор тя иска да се установи към коя категория трябва да се причисли такова задължение.

20 Според запитващата юрисдикция това задължение би могло да попадне в три от тези категории и оттук да бъде квалифицирано или като „техническа спецификация“ по смисъла на член 1, точка 3 от Директива 98/34, или като „други изисквания“ по смисъла на член 1, точка 4 от тази директива, или още като правила, „забраняващи производството, вноса, [продажбата] или използването на един продукт“, посочени в член 1, точка 11 от посочената директива.

21 На второ място, запитващата юрисдикция иска да се установи дали задължението за предоставяне на орган, извършващ контрол за съответствие, на изходния код на регистриран софтуер може да се счита за мярка с равностоен на количествено ограничение върху вноса ефект по смисъла на член 34 ДФЕС.

22 Тя счита, че това задължение преследва легитимна цел, тъй като позволява на националната данъчна администрация да се увери в точността на регистрирането на данни и да избегне всякакво неотчитане или неплащане на данъци. Тя обаче иска да се установи дали такова задължение е необходимо за постигането на тази цел. Всъщност тя подчертава, че за целите на извършването на разглеждания контрол Skidata предоставя в други държави членки приложно-програмен интерфейс на устройства за автоматично плащане като разглежданите в главното производство, който дава възможност на органа, извършващ контрол за съответствие с данъчните изисквания, да получи цялата необходима информация за плащанията. Освен това запитващата юрисдикция отбелязва, че Skidata се е съгласило да предостави и частта от изходния код, свързана с регистрирането на плащанията и данъците за целите на контрола за съответствие. Разглежданият в главното производство контролен орган обаче не е одобрил това предложение и продължава да изисква предоставянето на пълния изходен код.

23 В това отношение запитващата юрисдикция счита, че макар задължението, предвидено в разглежданата в главното производство национална правна уредба, да не забранява пускането на латвийския пазар на устройства за автоматично плащане, то възлага на производителя на тези устройства двойна тежест, тъй като те трябва да отговарят едновременно на правилата на държавата на производство и на тези на страната, в която се пускат на пазара. Ето защо според запитващата юрисдикция подобно задължение може да затрудни и оскъпи вноса на посочените устройства, така че да възпрепятства заинтересованите оператори да ги предлагат на пазара в Латвия.

24 При тези обстоятелства Administratīvā rajona tiesa, Rīgas tiesu nams (Районен административен съд Рига) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Трябва ли член 1, точка 11 от Директива 98/34 да се тълкува в смисъл, че в обхвата на понятието „технически регламенти“, за чиито проекти Комисията трябва да бъде уведомена съгласно член 8, параграф 1 от посочената директива, попада правна норма, съгласно която доставчик на услуги по сервизно обслужване е длъжен да предостави изходния код на регистриран софтуер на орган, извършващ контрол за съответствие?

2) Трябва ли член 34 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че задължението за предоставяне на изходния код на регистриран софтуер на орган, извършващ контрол за съответствие, може да се счита за мярка с равностоен на количествено ограничение върху вноса ефект?

3) При утвърдителен отговор на предходния въпрос, може ли тази мярка да се счита за пропорционална с оглед на ефективността на данъчния контрол?“.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

25 Най-напред трябва да се припомни, че както следва от членове 10 и 11 от Директива 2015/1535, Директива 98/34 е отменена, считано от 7 октомври 2015 г., дата, на която влиза в сила Директива 2015/1535. От акта за преюдициално запитване е видно, че Europark е придобило някои от разглежданите устройства за автоматично плащане на 30 юни 2015 г., докато другите са придобити след 7 октомври 2015 г. Разглежданите осем устройства са регистрирани в базата данни на националната данъчна администрация, а впоследствие са изключени от нея след тази дата. От това следва, че както разпоредбите на Директива 98/34, така и тези на Директива 2015/1535 са приложими ratione temporis към фактите по главното производство.

26 Тъй като обаче релевантните за главното производство разпоредби от тези директиви са формулирани сходно, прилагането им следва да се сведе до разпоредбите на Директива 2015/1535.

27 Освен това следва да се отбележи, че с първия си въпрос запитващата юрисдикция иска от Съда да тълкува член 1, точка 11 от Директива 98/34 с оглед на член 8, параграф 1 от нея, съгласно който държавите членки незабавно предоставят на Комисията всички проекти за „технически регламенти“ по смисъла на член 1, точка 11 от тази директива. В това отношение следва да се припомни, както отбелязва и тази юрисдикция, че съгласно постоянната съдебна практика неизпълнението от държава членка на задължението ѝ за изпращане на предварително уведомление за такъв проект води до непротивопоставимост на съответния „технически регламент“ на частноправните субекти (решение от 3 декември 2020 г., Star Taxi App, C-62/19, EU:C:2020:980, т. 57 и цитираната съдебна практика).

28 Ето защо следва да се приеме, че с първия си въпрос запитващата юрисдикция иска да се установи дали член 1, параграф 1, буква е) от Директива 2015/1535 трябва да се тълкува в смисъл, че национална правна уредба, която задължава доставчика на услуги по сервизно обслужване на устройства за автоматично плащане да предостави на органа, извършващ контрол за съответствие на тези устройства, изходния код на техния регистриран софтуер, представлява „технически регламент“ по смисъла на тази разпоредба, който може да бъде противопоставен на частноправните субекти само ако Комисията е била уведомена предварително за съответния проект за правна уредба в съответствие с член 5, параграф 1, първа алинея от Директива 2015/1535.

29 Необходимо е да се припомни, че член 1, параграф 1, буква е) от Директива 2015/1535 разграничава четири категории мерки, които могат да се считат за „технически регламенти“ по смисъла на тази директива, а именно, първо, „техническа[та]

спецификация“, второ, „други[те] изисквания“, трето, „правила[та] за услуги“ и четвърто, „законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки […], забраняващи производството, вноса, [продажбата] или използването на един продукт“. Първите три категории мерки са определени съответно в букви в)—д) от този член 1, параграф 1.

30 Ето защо, за да се отговори на поставения въпрос, следва да се провери дали задължението да се предостави на орган, извършващ контрол за съответствие, изходният код на регистрирания софтуер в устройства за автоматично плащане, каквото е задължението, предвидено в Постановлението относно използването, спада към една от тези четири категории технически регламенти.

31 Необходимо е да се уточни, на първо място, че въпросите на запитващата юрисдикция се отнасят не до услугите на информационното общество, тоест до услугите, предоставяни от разстояние, чрез електронно средство и по индивидуална молба на получателя, а до конкретни продукти и тяхната употреба, в случая — устройства за автоматично плащане. При това положение не следва да се проверява дали такова задължение попада в категорията „правило за услуги“ по смисъла на член 1, параграф 1, буква д) от Директива 2015/1535.

32 На второ място, следва да се провери дали това задължение може да попадне в категорията на „законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки […], забраняващи производството, вноса, [продажбата] или използването на един продукт“ по смисъла на член 1, параграф 1, буква е) от Директива 2015/1535.

33 В случая, макар несъобщаването на изходния код на регистрирания софтуер на устройства за автоматично плащане на органа, извършващ контрол за съответствие, да води до невъзможност тези устройства да се използват за регистриране на операциите и плащанията, разглежданото в главното производство Постановление относно използването не забранява производството, вноса, продажбата или използването на такива устройства.

34 Следователно задължението за предоставяне на изходния код на регистриран софтуер, предвидено в разглежданото в главното производство Постановление относно използването, не може да спада към категорията на „законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки […], забраняващи производството, вноса, [продажбата] или използването на един продукт“ по смисъла на член 1, параграф 1, буква е) от Директива 2015/1535.

35 На трето място, що се отнася до въпроса дали това задължение попада в обхвата на понятието „техническа спецификация“ по смисъла на член 1, параграф 1, буква в) от Директива 2015/1535, следва да се припомни, че това понятие препраща към спецификациите, които се съдържат в документа, в който са изложени характеристиките, изисквани за продукта, като например ниво на качество, функционални характеристики, безопасност или размери, включително изискванията, които се прилагат към продукта по отношение на, наред с други, процедурите за оценяване на съответствието.

36 Съгласно постоянната практика на Съда понятието „техническа спецификация“ предполага националната мярка задължително да се отнася до продукта или до опаковката му като такива и съответно да определя една от характеристиките, изисквани за продукта (решение от 24 ноември 2022 г., Belplant, C-658/21, EU:C:2022:925, т. 24 и цитираната съдебна практика).

37 Съдът е постановил също, че национална правна уредба, която изисква предварително разрешение за продажбата на даден продукт, трябва да се квалифицира като „технически регламент“ по смисъла на член 1, параграф 1, буква е) от Директива 2015/1535 (вж. в този смисъл решение от 22 януари 2002 г., Canal Satélite Digital, C-390/99, EU:C:2002:34, т. 46 и цитираната съдебна практика).

38 В делото по главното производство задължението, предвидено в тежест на доставчика на услуги по сервизно обслужване с член 121^4, точка 4 от Постановлението относно използването, да предостави на органа, който отговаря за контрола за съответствие на разглежданите продукти, техническата документация за тези продукти, която трябва да съдържа изходния код и изпълнимия код на регистрирания софтуер, се отнася до продуктите като такива. По-конкретно, в националната правна уредба е посочено, че изходният код представя инструкции, написани на разбираем за човека програмен език от програмист и че изпълнимият код представя набор от символи под формата на разбираем за компютъра език за изпълнение на компютърна програма. Освен това в тази правна уредба се уточнява, че посочената документация трябва да бъде представена на националния език на производителя и придружена от заверен превод на националния език. При това положение следва да се отбележи, че разглежданата в главното производство национална правна уредба се отнася до продукта като такъв и задължава доставчиците на услуги по сервизно обслужване да предоставят техническата документация, съдържаща, наред с други, изходния код и изпълнимия код на регистрирания софтуер, които трябва да се считат за изисквани и специфични за всички фискални апарати характеристики, тъй като не могат да бъдат изисквани за продукти, които нямат изходния код и изпълнимия код на регистрирания софтуер.

39 Освен това задължението за съобщаване на изходния код и изпълнимия код на регистрирания софтуер е предписание, което се прилага към устройствата за автоматично плащане в рамките на процедурата за оценяване на тяхното съответствие с данъчните изисквания. В това отношение тези кодове трябва да бъдат проверени в рамките на контрола за съответствие от органа, извършващ този контрол. При липса на съобщаване, за устройствата за автоматично плащане не може да бъде издадена необходимата декларация за съответствие, за да бъдат регистрирани в единната база данни на националната данъчна администрация, което по принцип възпрепятства пускането им на пазара в Латвия. Накрая, следва да се подчертае, че правилата и изискванията на процедурата за оценяване на съответствието се определят от Постановлението относно използването, за което Комисията не е била уведомена в съответствие с член 5, параграф 1, първа алинея от Директива 2015/1535.

40 Следователно национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която задължава доставчика на услуги, който отговаря за сервизното обслужване на устройства за автоматично плащане, да предостави на органа, извършващ контрол за съответствие на тези устройства, техническата документация, съдържаща по-специално изходния код на регистрирания софтуер, попада в обхвата на понятието „техническа

спецификация“ по смисъла на член 1, параграф 1, буква в) от Директива 2015/1535 и поради това представлява „технически регламент“ по смисъла на член 1, параграф 1, буква е) от тази директива.

41 На четвърто и последно място, следва да се прецени дали задължението за предоставяне на изходния код на регистрирания софтуер може да се квалифицира като „технически регламент“ поради принадлежността си към категорията „други изисквания“ по смисъла на член 1, параграф 1, буква г) от Директива 2015/1535. Съгласно тази разпоредба посоченото понятие обхваща всяко изискване, различно от техническа спецификация, което е наложено на продукт най-вече с цел защита на потребителя или околната среда и засяга неговия цикъл на съществуване след пускането му на пазара, като например условията на употреба, рециклиране, многократна употреба или изхвърляне, когато такива условия могат значително да повлияят върху състава или естеството на продукта или върху неговата продажба.

42 Следва да се констатира, че доколкото това задължение попада в обхвата на понятието „техническа спецификация“, както бе установено в точка 40 от настоящото решение, то не може да се квалифицира като „друго изискване“. Всъщност съгласно определението на това понятие, дадено в предходната точка, то не обхваща „техническ[ите] спецификаци[и]“.

43 За изчерпателност обаче следва да се уточни, че Съдът е постановил, че за да могат да бъдат квалифицирани като „други изисквания“, съответните национални мерки трябва да представляват „условия“, които могат да повлияят значително върху състава, естеството или продажбата на съответния продукт (вж. в този смисъл решение от 9 март 2023 г., Vapo Atlantic, C-604/21, EU:C:2023:175, т. 39 и цитираната съдебна практика).

44 В случая следва да се отбележи, че национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която задължава доставчиците на услуги, отговарящи за сервизното обслужване на устройства за автоматично плащане, да предоставят на органа, извършващ контрол за съответствие на тези устройства, изходния код и изпълнимия код на регистриран софтуер, за да им бъде издадена декларация за съответствие, необходима за регистрацията на посочените устройства в единната база данни на националната данъчна администрация, може да засегне продажбата на последните. Всъщност неизпълнението на това задължение може да повлияе значително върху продажбата на устройства за автоматично плащане, тъй като икономическите оператори нямат стимул да ги придобият, и в действителност тези устройства не могат да бъдат използвани в съответствие с предназначението си. Освен това е необходимо да се припомни, че както е видно от акта за преюдициално запитване, разглежданото в главното производство задължение за предоставяне на изходния код и изпълнимия код на регистрирания софтуер няма за цел да защити потребителите или околната среда, а дава възможност на държавата да следи за изпълнението на задълженията за деклариране и да гарантира контрола върху плащането на данъците.

45 При това положение национална правна уредба като разглежданата в главното производство не може да се счита за „друго изискване“ по смисъла на член 1, параграф 1, буква г) от Директива 2015/1535.

46 С оглед на всички изложени по-горе съображения на първия въпрос следва да се отговори, че член 1, параграф 1, буква е) от Директива 2015/1535 трябва да се тълкува в смисъл, че национална правна уредба, която задължава доставчика на услуги по сервизно обслужване

на устройства за автоматично плащане да предостави на органа, извършващ контрол за съответствие на тези устройства, изходния код на техния регистриран софтуер, представлява „технически регламент“ по смисъла на тази разпоредба, който може да бъде противопоставен на частноправните субекти само ако Комисията е била уведомена предварително за съответния проект за правна уредба в съответствие с член 5, параграф 1, първа алинея от тази директива.

По втория и третия въпрос

47 Предвид отговора на първия въпрос не е необходимо да се дава отговор на втория и третия въпрос.

По съдебните разноски

48 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (седми състав) реши:

Член 1, параграф 1, буква е) от Директива (ЕС) 2015/1535 на Европейския парламент и на Съвета от 9 септември 2015 година установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите регламенти и правила относно услугите на информационното общество

трябва да се тълкува в смисъл, че

национална правна уредба, която задължава доставчика на услуги по сервизно обслужване на устройства за автоматично плащане да предостави на органа, извършващ контрол за съответствие на тези устройства, изходния код на техния регистриран софтуер, представлява „технически регламент“ по смисъла на тази разпоредба, който може да бъде противопоставен на частноправните субекти само ако Европейската комисия е била уведомена предварително за съответния проект за правна уредба в съответствие с член 5, параграф 1, първа алинея от тази директива.

Подписи